

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/58/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1226200620
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1226200620.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Šefčíkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Petra Kalatu, v právnej veci navrhovateľa – osoby povinnej platiť výživné: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, proti osobe oprávnenej na výživné: E. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, F., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 59Pc/9/2026-19 zo dňa 26.02.2026, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh osoby povinnej platiť výživné (ďalej len „povinný“) zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovení § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 1, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), vecne tým, že nebola osvedčená potreba nariadenia neodkladného opatrenia požadovaného povinným.

3. V odôvodnení uviedol, že povinný sa návrhom zo dňa 02.02.2026 domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti voči oprávnenej na výživné (ďalej len „oprávnená“) zo sumy 220,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne. Súčasne žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia v rovnakom rozsahu. Súd prvej inštancie návrh na neodkladné opatrenie vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 59Pc/9/2026. Povinný odôvodnil svoj návrh podstatnou zmenou pomerov. Uviedol, že od 01.08.2025 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pričom nárok na dávku v nezamestnanosti mu zanikol dňa 31.01.2026. V súčasnosti nemá žiadny príjem ani úspory a výživné uhrádza z požičaných finančných prostriedkov. Zároveň poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav, keďže trpí psychiatrickými ochoreniami (depresívna a panická porucha), je dlhodobo liečený a jeho zdravotný stav podľa lekárskeho správ mu neumožňuje návrat do pracovného procesu. Uviedol tiež ďalšie zdravotné komplikácie a nedávny operačný zákrok. Povinný deklaroval, že si aktívne hľadá zamestnanie, čo preukázal absolvovaním pracovných pohovorov. Jeho majetkové pomery označil za nepriaznivé – vlastní podiel 1/6 na rodinnom dome, býva so svojou matkou, ktorá je dôchodkyňa a zároveň onkologická pacientka, pričom je na jej pomoc odkázaný. Poukázal aj na prebiehajúce konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výživné vo výške 220,- eur považuje za objektívne neudržateľné a upozornil na hrozbu vzniku dlhu, čím odôvodnil aj potrebu neodkladného opatrenia. Zo spisu súd prvej inštancie zistil, že vyživovacia povinnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/58/2019 zo dňa 14.02.2020, ktorým bola oprávnená (v tom čase maloletá) zverená do starostlivosti matky. V súčasnosti je plnoletá a prebieha konanie o zvýšenie výživného vedené pod sp. zn. 73Pc/62/2025, v ktorom sa domáha zvýšenia výživného na 500,- eur

mesačne z dôvodu zvýšených nákladov spojených so štúdiom a zdravotným stavom. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinný je evidovaný na úrade práce, poberal dávku v nezamestnanosti počas zákonného obdobia a aktívne si hľadá zamestnanie. Z lekárskeho správy vyplýva jeho nepriaznivý psychický stav obmedzujúci pracovnú schopnosť. Z listu vlastníctva bolo zistené jeho spoluvlastníctvo nehnuteľnosti v podiele 1/6.

4. Dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariadovať neodkladné opatrenie. Poučil o účele neodkladného opatrenia. Uviedol, že posudzoval návrh povinného na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúceho k zníženiu vyživovacej povinnosti z dôvodu jeho nepriaznivej finančnej a zdravotnej situácie, pričom zároveň prihliadal na prebiehajúce konanie o zvýšení výživného iniciované oprávnenou, ktorá preukázala zvýšenie svojich odôvodnených potrieb v súvislosti s nástupom na vysokoškolské štúdium. Súd prvej inštancie síce mal za osvedčené, že povinný je aktuálne nezamestnaný, aktívne si hľadá prácu a trpí diagnostikovanými psychickými ochoreniami (depresívna porucha stredne ťažká a panická porucha), tieto skutočnosti však nevyhodnotil ako dostatočne závažné a dlhodobé na odôvodnenie bezodkladného zásahu do existujúcej vyživovacej povinnosti. Podľa jeho názoru nebola preukázaná existencia naliehavej a bezprostrednej zmeny pomerov na strane povinného, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia. Samotná dočasná nezamestnanosť bez preukázania trvalej alebo dlhodobej straty schopnosti dosahovať príjem nepostačuje na redukciu výživného v režime neodkladného opatrenia. Rovnako ani zdravotný stav povinného nebol osvedčený v takom rozsahu, aby bolo možné bez ďalšieho uzavrieť podstatné a dlhodobé obmedzenie jeho pracovnej schopnosti. Naopak, na strane oprávnenej súd prvej inštancie zohľadnil preukázané zvýšenie potrieb, pričom konštatoval, že zníženie výživného v navrhovanom rozsahu by mohlo ohroziť riadne zabezpečenie jej výživy a študijných potrieb, čím by bolo v rozpore s účelom vyživovacej povinnosti podľa § 62 a nasl. ZoR. Zároveň zdôraznil, že otázka zmeny vyživovacej povinnosti si vyžaduje riadne dokazovanie a komplexné posúdenie pomerov účastníkov bude predmetom meritórneho rozhodnutia.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhol zmeniť uznesenie súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd zníži výživné na sumu 50,-eur mesačne, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, najmä pokiaľ ide o posúdenie jeho zdravotného stavu. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že liečba panickej poruchy začala až v roku 2025, čo je v rozpore s predloženou zdravotnou dokumentáciou, z ktorej vyplýva, že sa na predmetné ochorenie lieči dlhodobo už od roku 2009. Takéto nesprávne časové určenie podľa neho viedlo k bagatelizácii závažnosti a dlhodobosti jeho zdravotného stavu, ako aj jeho dopadu na schopnosť uplatniť sa na trhu práce. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal s ďalšou relevantnou skutočnosťou, a to operačným zákrokom, ktorý podstúpil v decembri 2025, vrátane následnej rekonvalescencie. V spojení s jeho psychickým stavom ide podľa jeho názoru o objektívnu prekážku výkonu zárobkovej činnosti. V súčasnosti je bez príjmu a nezamestnaný. Argumentoval tiež nesprávnym právnym posúdením veci, keď súd prvej inštancie jednostranne uprednostnil potreby oprávnenej, bez riadneho zohľadnenia jeho reálnych schopností a možnosti plniť vyživovaciu povinnosť, čím podľa neho porušil zásadu vyplývajúcu z § 62 ods. 2 ZoR. Výživné v doterajšej výške považuje za objektívne neudržateľné a likvidačné, ohrozujúce jeho základné životné potreby a možnosť liečby. Poukázal aj na skutočnosť, že oprávnená je plnoletá osoba, a preto podľa jeho názoru nie je primerané, aby celá ťarcha jej zvýšených nákladov bola prenesená na rodiča, ktorý sa nachádza v nepriaznivej zdravotnej a sociálnej situácii. Z uvedených dôvodov tvrdil, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov do rozhodnutia vo veci samej. Zároveň namietal zásah do svojich základných práv, najmä práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a základných životných podmienok podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže trvanie na pôvodnej výške výživného má podľa jeho názoru likvidačný charakter.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel

k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie dôvodnosti odvolania povinného voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o znížení jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenej zamietol a rozhodol o trovách konania.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

9. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie nielen obsahom a dôvodmi odvolania a nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov, by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol nesúhlas povinného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. Podľa § 61h písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky.

16. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že základnou vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu. Ak súd o veci raz rozhodol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemôže ju prejednávať znova. Výnimočne zákon pripúšťa, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len pri splnení prísne stanovených hmotnoprávných podmienok (napríklad použitie mimoriadneho opravného prostriedku), alebo v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch, kam patrí aj ustanovenie § 121 a § 157 CMP. Zmenu tam uvedených rozsudkov možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní. Právo súdu vec opätovne prejednávať musí byť najskôr dokazovaním preukázaná. V prvej fáze konania sa tak súd zameria na skúmanie existencie zmeny pomerov oproti času, keď bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorého zmena sa požaduje. Zmena rozsudku je možná aj v prípade rozsudku o výžive, avšak pri tomto rozhodovaní nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. V zmysle

judikatúry je preto potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Tieto sa však môžu stať dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Pokiaľ sa konanie o zmenu už právoplatného rozsudku začalo na návrh a súd nezistí dôvod na zmenu pôvodného rozhodnutia, návrh zamietne. Ak dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia, vydá nové rozhodnutie rovnakého druhu ako rozhodnutie, ktoré mení. Rozsudky sa zásadne menia rozsudkom a uzneseniami uznesením.

17. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov z dôvodu bezprostredného ohrozenia ich záujmov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Osobitnej povahy neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie, tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

18. Zhrňujúc, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma splnenie odlišných zákonných kritérií ako je to v prípade konania vo veci samej.

19. Obsahom neodkladného opatrenia v zmysle vyššie citovaného § 366 CMP je uloženie povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere. Z formulácie predmetného ustanovenia je potom zrejmé, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia v tomto kontexte smeruje predovšetkým na situácie, v ktorých je potrebné povinnosť platiť výživné neodkladným opatrením uložiť, nakoľko je nevyhnutné s ohľadom na potrebu ochrany oprávneného dočasne upraviť pomery účastníkov v tejto otázke. Inak povedané, účelom príslušného ustanovenia je predovšetkým riešenie situácií, keď zatiaľ neexistuje žiadne rozhodnutie o výživnom a povinný si svoju vyživovaciu povinnosť na základe vlastného uváženia neplní, v dôsledku čoho dochádza k zhoršeniu situácie na strane oprávneného. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že inštitút neodkladného opatrenia by vzhľadom na jeho účel, ktorým je nutnosť dočasnej ochrany oprávneného, nemal byť rozširovaný na situácie toho druhu, kedy sa v dôsledku tvrdenej zmeny pomerov výživou povinný rodič snaží, ešte pred novým rozhodnutím súdu vo veci, dosiahnuť zníženie už súdom určeného výživného. Neodkladným opatrením totiž podľa názoru odvolacieho súdu možno poskytnúť dočasnú ochranu výživou oprávnenému, uložením povinnosti povinnému, nie je však určené na zmierňovanie určitých povinností, ktoré boli už v minulosti určené rozhodnutím súdu. Pokiaľ sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by bezodkladný výkon rozhodnutia mohol mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky, môže súdny exekútor podľa § 61 písm. h) Exekučného poriadku vydať upovedomenie o odložení exekúcie.

20. Už len samotné posúdenie, že neodkladné opatrenie nie je inštitútom smerujúcim k účelu zamýšľanému povinným, t. j. k zníženiu jeho vyživovacej povinnosti, odôvodňuje záver o správnosti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie. Napriek tomu sa odvolací súd vyjadri k odvolacím námietkam povinného, ktorý poukazoval predovšetkým na zhoršený zdravotný stav, ktorý mu bráni v dosahovaní príjmu pre zabezpečenie výživy oprávnenej v súdom určenej výške.

21. Na súde prvej inštancie prebiehajú konania týkajúce sa zníženia vyživovacej povinnosti povinného vedené pod sp. zn. 59Pc/5/2026, ako aj konanie o zvýšenie výživného na návrh oprávnenej pod sp. zn. 73Pc/62/2025. Oprávnená v rámci týchto konaní poukazuje na vyššie výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole a jej nepriaznivým zdravotným stavom. Na strane povinného boli lekáorskými správami osvedčené zdravotné ťažkosti, konkrétne depresívna porucha stredného stupňa a panická porucha, pričom povinný je aktuálne bez pracovného pomeru, avšak deklaruje aktívnu snahu o jeho získanie.

22. Z lekárskej správy vystavenej D. G. H. zo dňa 08.12.2025 síce vyplýva, že povinný je v dlhodobej psychiatrickej liečbe a súčasný stav mu neumožňuje návrat do pracovného procesu, na strane druhej z lekárskej správy D. I. D. zo dňa 25.02.2015 vyplýva, že povinnému začali panické ataky v roku 2009,

čo samo o sebe skôr spochybňuje potrebu riešenia situácie formou neodkladného opatrenia. Podstatnú zmenu pomerov spočívajúcu podľa povinného v zhoršení jeho zdravotného stavu je potrebné posúdiť v rámci konania vo veci samej riadnym a úplným dokazovaním. Ak poukazoval na operáciu hemoroidov v decembri 2025 a následnú lekársku správu je potrebné dodať, že operačný zákrok trval jeden deň, pričom v samotnej lekárskej správe D. D. G. zo dňa 03.12.2025 je uvedené, že pacientov (povinného) pooperačný priebeh je bez komplikácií, povinný je chodiaci a sám uviedol, že je bez bolesti. Povinný si zároveň protirečí vo svojom tvrdení, že nie je schopný pracovať, keď sám predložil potvrdenia o hľadaní práce, z čoho odvolací súd nemá za osvedčené jeho tvrdenie, že nie je schopný pracovať.

23. Tak ako bolo načrtnuté vyššie, posúdenie všetkých relevantných skutočností, vrátane majetkových a zárobkových pomerov účastníkov, si vyžaduje riadne dokazovanie v konaní vo veci samej, keďže konanie o neodkladnom opatrení slúži výlučne na posúdenie naliehavosti dočasnej úpravy pomerov a nepredstavuje priestor na ich komplexné meritórne zhodnotenie. Za tejto situácie odvolací súd dospel k záveru, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu povinného na nariadenie neodkladného opatrenia a závislého výroku o trovách prvoinštančného konania, ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. Ďalšie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

26. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, keďže nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Napríklad ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal. Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách odvolacieho konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).